

ТРАЖИКИ

Седмичен вестник за обществени и стопанско-икономически новини.

УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕН КОМИТЕТЪСЪ. Вонко се издържа до печатница „Свѣтлина“ — Марангозово — Ямбол.

АБОНАМЕНТЪ: за година 70 лева, за 6 месеца 35 лева, за 3 — 20 лева.
Отплатен брой 150 лева.
ПАЛСА СЪ за известия: 40 лева, големите и меншите до по 50 л., за скрби — 100 лева.
Официални обявления по 2-50 лева [с м. Складетни пристави заплатата по 150 лева на дуна, Тростника — по споразумение. За хроникари — 5 лева на ред. Ведно в прешлата. Радикси не се връщат.

Г-ца Матилда Исакъ Леви
Г-нъ Исакъ Аврамъ Барухъ
отъ фирмата Барухъ & Витали Барухъ
Ще се въичетат на 6 април 1924 год. въ 2 1/2 часа подиръ обяд въ Централната Еврейска Синагога, където ще се приематъ и поздравленията.
Настоящото замѣня отбѣлни покани.
За телеграми: Барухъ—Лѣви София.
Палеенъ—София. Варна—София

ЕЛЕКТРИЧЕСКА СИЛА ОТЪ Р. ТУНДЖА ВЪРЪ ГР. ЯМБОЛЪТЪ.

Нима нищо по-лесно отъ донасятъ на електрическа сила, където и да е, щомъ има вода да тече.
Европа и Америка са пръвните рѣкитъ си въ производството на електрическа сила, съ която: оратъ, съватъ, летятъ, возятъ, въбаватъ, отопляватъ и произвеждатъ стоки, които като мануфактура и вестерни разнообразяватъ ние купуваме отъ тѣхния пазаръ, безъ да сме си задали задачата, че и въ България се стрѣватъ пазове както тамъ и поради туй и ние бихме могли да се поевропейчимъ.

Ще съ коче на рака да е правяла какъ при електрически звиенци полагането на вода за цѣль правъ, за осветляването му, за кинематографи, за театри и т. н.
Едва считатъ, че рѣка Тунджа трябва да се залени при Софуларе и съ каналъ покрай кръчмата на Пани Убууръ да се спусне въ коритото си срещу Муовий хотъта и тамъ да покажатъ електрическа централа за около 150 конски сили. Други смятатъ, че макаръ и по-склоно, но по-добре е да се направя каналъ отъ Вилкитата по най-краткото разстояние презъ Каркаръ баяръ до водената част на Браба Ращен и че тогава ще е по-лесно воденъ пазъ отъ 700 конски сили, гайма, частъ отъ които, следъ като се уловятъ общитъ граждански нужди, ще останатъ и за индустриялни цели.

Разликата е, че тая рѣкитъ са поустроени за обхвътъ на вода въ сѣрвиза съ съвременната техника на тамошното общество, а у насъ ние сме безучастни зрители на бедитъ, които рѣкитъ причиняватъ, безъ да се поощава нѣкому да се намиръ въ изобилата отъ богатства, съ които Богъ (или природата) — както други биха казали) е надарилъ нашата земя.
Няколко, по отношение на това водно богатство, е единички отъ горадоветъ въ България, където чѣва Тунджа протича по-лесно.

Единъ, другъ или какъвто и да е проектъ, обаче ниятъ нуждетъ отъ съставане на пазове, отъ излизане кое коюко кождатъ и съ какво е рентабилно.

Они, които днесъ са фактори въ управлението, са длъжни да започнатъ съ работа, а не само съ слова за създаване на пазове. Многоословитъ са не терзани цѣляя народъ; той ниятъ при все туй си е търпялелно, но знаятъ се, че търпялелно се ниятъ края и че физическата и фаназомическата незаложностъ поражатъ аномални стимули.

Няколко осведомитъ по този въпросъ са почти на пътя да се започна.

Днесъ се обмисляватъ: къде да се направя прагъ на Тунджа, отъ който последната падавий върво келево или турфича като дресорно животино, да произвежда 150—200 или 700 конски сили, съ които всѣки земеделецъ.

По нѣкай пътя на народа приждатъ помисли да се струпа предъ нѣкою фактори на обществено раководство и да се разника: макаръ те, поплосвайте се! Нева чужденци дойдатъ да ни доужавайтъ, зашто ние, българитъ, сме по-лесно самодетъ, откогато народъ съ искрени демократични помисли.

Д-ръ Д. Златаровъ

ДУШАТА НА ПРОВИНЦИЯТА

Най-посебно заено за нѣмъвъ прародитъ свои отъпитъ да го кажатъ? Въ видѣ провинцията, опитатъ чрезъ словото и сърцето си да се прибиже до неясъ разбера какво крие тѣ и каде се нѣщата цена. И останалъ нѣкъ предъ едно опророчение му, дори въ най-заауанитъ кътиче на тая страна, които наричатъ: село, жиятъ като въ своя, азъ среднѣ повече отъ оново, което си имавъ въ провинцията. И не хиятъ нива, предъ самия себе си: азъ, ниемъ поднаеванъ и пререселованъ — безъ да ниятъ право и оснвание — лупата на хоръ, които ние пререзкождатъ. Ако ниямъ достигнемъ дъла на симитая, ано и ристенъ дѣла на симитая, ано и

ма честа жажда за знание, ано ния непадобно чувство къмъ дубавото — че го грешене въ провинцията.

Говянтъ градъ нѣма хората: той ги правя суртитъ и жаждатъ за нѣщо ново. Въ голѣния градъ нѣма приятелство и сърдечностъ: ния наречатъ отъ фрази и нуството: Омуръта тѣ да срещнешъ съ фирми; гъбулбиси; си си пророчетата на всѣко чурчурю и кънаутъ съ турфия на варосанонъ неничъ. Въ голѣния градъ всѣки е чуждъ на другинъ: връзкатъ съ връзканъ за изгнотъ или тѣ на нѣтъ. Ниямъ толпата на думата, а острини, нѣма естуванъ, а пресметванъ и коростъ, нѣма нищо отъ пярничата нияността на чюпка, които го правя да ниятъ чаръ на доколата прѣца, а всикуе чюпъ и чюпъ си усвоирири. И всикуе бързатъ: споласката рамьшкъ, а нѣма, нѣма и мечта. Егъ—това е душата на голѣния градъ. Говоря за нѣщата столица, дѣто инкисъ развалина на всестро, нѣкакъвъ наметникъ на висиона христуе, нѣкакъвъ подаятъ за песенъ, не е

Утре профороу Дръ А. С. Златаровъ е гостъ на преда на тѣхния лекции, както е отбелязано въ програмата на тая вечеръ. По повод на прошедрената въпроса: „Трагически“ съете за дѣлъ и право да пресечатъ съ статута на тѣхния нѣказовъ, занимавайтъ отъ седмичното литературно изявиностранно списание „Еже“ отъ 14 марта.

Отъ Редакцията.

БЛАГОДАРНОСТЪ.

Семейството на починалия завъръ, на 2 т. м., Иванъ К. Таповъ

изказва благодарността си къмъ родиннитъ и познайнитъ му, за дѣто тѣ придружиха останкитъ до вѣчното му жилище.

ВНИМАНИЕ!

Най-модерни артикулы за Великденска сезонъ.
Сложбавамъ на почтенитѣ ямболски граждани и граждани, че истинска — старя магазинъ на „БОХОРЪ“ се премѣсти до магазина на „ПЛАЗЕВЪ“, където ще ниямъ най-пурискоу дакико и яжкоа галантерия на мануфактурити чина.

Само единъ опитъ ще оправдае горното.

Забележка. Нема се ния прѣдъ ниятъ, че магазинъ срещу аптека „Зижда“ не е магазина на „БОХОРЪ“.

1—3 Съ почитъ: САМУИЛЪ АРОЮ.

ДАВА СЕ

по дѣ наемъ дюкяна въ II отбѣлъ — Каргуна, бивше читалище „Пробудъ“ 1—2 Споразумение при Юр. Ив. Таповъ (адресъ „Сливенскъ“).

Д-РЪ МАЛАМА

СПЕЦИАЛИСТЪ ЛЪКАРЪ ПО ОЧИТЕ БОЛЕСТИ.

Известавамъ на страдающитъ отъ очни болести, че се престоая въ гр. Ямболъ около 20 дни, като ще лѣкувамъ изключително очни болести и извършвамъ всѣкакви операции по очитъ.

Страдащитъ ще не няматъ въ хот. „Нова Ангелия“ Съ почитъ: Д-РЪ МАЛАМА.

М. ЮРДАНОВЪ & С-ИЕ — РУСЕ.

Сложбавамъ на вѣличитъ граждани, че единствения представителъ за Ямболъ на ремониритъ кровати съ стъклени бокси и художественѣ пейзажи е

ГЕОРГИ ШЕРЕВЪ

И се лѣжете и не купуватѣ имитирани кровати безъ туйсѣ.

При това сложбавамъ, че фабриката ни за направя поставя на всѣки нашъ кровать съ надина поставя „Първа българска привижирована фабрика за жежжия и месингови кровати на М. ЮРДАНОВЪ & С-ИЕ—РУСЕ“ и очкаватѣ новитъ модели въ най-скоро време.

ОТЪ ФАБРИКАТА.

БИРА И ЗАКУСКИ ВЪ КАФЕНЕ „СЛИВЕНЪ“

Отъ днесъ се започва да се точи бира. Разбира се, че за приятитъ и усѣщания, еднооремо съ точеното на бирата е уредена скара за печене на закуски.

До колко това е така, посетителитъ ще се уверять, като пробватъ, а следъ това за отидъ вътрьтъ, като станатъ чести посетители на уредената ми бирария въ кафенето.

Гр. Ямболъ, 5 априлъ 1924 год.

Съ почтаване къмъ клиентитъ ни: ЮР. ИВ. ТАПОВЪ.

1—3

